

VETO

Leuvense Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 25, dd. 18 april 1988
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38

Personal

Op een mooie avond verschijnt iemand in je kotdeur om je hand te schudden. Waarschijnlijk heeft hij of zij een blikje cola of een droog koekje van Tuc voor je mee. Onwillekeurig denk je terug aan de blauw-witte welkomstpakketten van de Acco: *personal approach* op maat van de student. De preses-in-spe heeft dat goed bekeken, vinden wij. Tussen twee kolleges komt hij je een krakend bekertje bier aanbieden. Kringverkiezingen. Pagina 8.

voorman van de RPR heeft de stemmen van de Le Pen-kiezers immers hard nodig. Zo gaat dat, misschien durft Dehaene binnenkort geen CVP-speldje meer op te steken, en betreft hij in de nabije toekomst - Karel Dillen van het Vlaams Blok bij de regeringsonderhandelingen. Raar maar waar? Wij spraken een paar weken terug met Humo-journalist Hugo Gijssels. Pagina 5.

Koffiedik

Het Stuc, cultuurcentrum van de Leuvense student, zit dik in de problemen. Er is van alles aan de hand. Hier voorspellingen doen, is uit den boze. Dat is koffiedik kijken en daar zijn artikelen voor. Maar aangezien de naam Stuc in het verleden het voorwerp geweest is van talloze, betere en minder geslaagde, woordspelingen, vonden wij dat we toch ons steentje konden bijdragen. Jawel, met een vondst: *het Stuc is Stuc*. En wie gaat dat betalen? Pagina 7.

Hangijzers

Kleine kinderen spelen met vuur en politici met hete hangijzers. In Frankrijk staan de presidentsverkiezingen voor de deur, en is Le Pen van het uiterst-rechtse Front National zowel voor rechts als voor links het grote zorgenkind. Hij verleedt kandidaat Chirac tot het innemen van bijna-uiterst-rechtse standpunten; de

De vrijgestelden van Sportraad

“Aan de buitenkant is alles OK”

De vrijgestelden van Sportraad verdienen 17.000 fr per maand. Wanneer we ze gaan interviewen, zien ze er niet goed uit. Toch heeft Sportraad enkele weken geleden de Prijs van de Leuvense Persbond gekregen, voor hun verzameld werk: een bonte rij massasportklassiekers met als hoogtepunt de twintigste uitgave van de Studentemaraton. En verder, de Grote Prijs Gasthuisberg, de 24-Uren Loop, de Kwistax-race. De bekendste, meest beruchte van de twee vrijgestelden is allicht Valère Devos. Hij kwam een vieraal jaar geleden op vrijersvoeten naar Leuven overgewaaid. Als RUG-afgestudeerde werd hij wampelp boven acht andere kandidaten verkozen om de nieuwe vrijgestelde van Sportraad te worden. Valère is ondertussen aan zijn derde (en laatste) jaar als werknemer van Sportraad bezig, en algemeen wordt aangenomen dat hij het is die de maraton groot heeft gemaakt; de maraton waarvan gezegd wordt dat hij uit zijn voegen is gebarsten. De andere vrijgestelde heet Aintzane de Aguirre. Zij is dit jaar aan haar eerste seizoen bezig, en daarbij zal het ook blijven.

Veto: Sportraad werkt met kringafgevaardigden én een hoop geïnteresseerden?

Devos: «Er komen kringafgevaardigden, maar ook vertegenwoordigers van de peda's, van het niet-universitair hoger onderwijs (Industria, de verpleegsters), van Ekonomika zelfs. Daarnaast zijn er een aantal losse medewerkers, voor het grootste gedeelte ex-kringafgevaardigden, maar ook toevallige medewerkers bij grote activiteiten.»

Veto: Hoe wordt er gestemd?

Devos: «Voor praktische zaken is dat een stemming per hoofd. Maar van zodra één van de kringen daarom vraagt, bij een financiële kwestie bijvoorbeeld, wordt er gestemd per kring. Niet dat dit zo veel gebeurt, maar het hangt er een beetje van af, of je met mensen kunt werken die iets of wat van de zaak afweten.»

De Aguirre: «Er wordt ook niet meer zoveel gediscussieerd. De sportverantwoordelijken hebben gewoon geen zin meer om te discussiëren.»

Veto: Waaraan ligt dat, denk je?

Devos: «We weten het momenteel zelf niet goed, we hebben een paar veronderstellingen die nu in een kleine enquête gegoten zijn. Daarin willen we ook eens polsen naar de afwezigheid op de AV's. (Valère en Aintzane lachen) Op de vorige AV waren er dertien mensen, uit vier kringen. VTK, Politika, Apollon en Historia. Het neemt ieder jaar af naar het einde toe, natuurlijk; de grote evenementen zitten er dan op. Maar het is nooit zo erg geweest.»

«Die passiviteit werd de voorbije jaren grotendeels opgevangen doordat de leden van Sportraad een groep vormden die goed aan mekaar hing. Dat was de basis waarop de organisatie werd gebouwd. Nu moesten we vaak terugvallen op een kern van een zestal mensen.»

De Aguirre: «Werken voor Sportraad is enorm opslorpend. Kringwerking kan er dan in veel gevallen niet meer bij. Ik heb dat gemerkt toen ik sportverantwoordelijke was voor het VRG. Je verwaarloost ofwel het één, ofwel het ander. En dan haken sommige mensen af. Waarschijnlijk zijn de medewerkers op de eerste vergaderingen overstelpt met werk. Veel mensen dachten: ola, dat is hier veel te veel voor ons, we houden ons liever met de kring bezig. Voor een kring iets organiseren is nog steeds gemakkelijker dan meewerken aan iets dat verder van je bed staat.»

Veto: Is er teveel nadruk gelegd op de grote activiteiten, ik denk aan de maraton?

Devos: «(lacht) Mogelijks wel, ik weet het niet. Die maraton is er gewoon. En als je ermeer verder doet, dan moet hij minstens even goed zijn als het jaar ervoor. En nu zaten we ook met die twintigste editie waarvan we iets groots wilden maken.»

«We hebben een aantal bijkomende opties genomen. Er is vrij veel tijd gestoken in de promotie. Men is naar Genee, Antwerpen, Brussel geweest met een reclame-spot, er werden krantjes bedrukt. Dat zijn altijd drie, vier mensen die de hoot op gaan. Allemaal met kleine, praktische dingen eigenlijk.»

De Aguirre: «Je mag niet zeggen dat wij teveel verwachten van de sportverantwoordelijken. Dan hang je een verkeerd beeld op. Uiteindelijk moet Sportraad draaien op de sportverantwoordelijken. Zij moeten hun organisatie dragen. Wij zijn maar vrijgestelden die er voor zorgen dat alles vlot draait.»

«Nu ja, zo denk ik erover. De sportverantwoordelijken zijn dit jaar een beetje toeschouwer gebleven, de uitzonderingen niet te na gesproken. Zelfs de doorstroming naar de kringen was er niet, en dat is toch het minste dat je kan verwachten.»

Vervolg op p. 10

“Die eerste zit kan mij geen barst schelen. Foert, ik amuseer mij hier.”

(Foto Archieff)

Stageproblemen bij Geneeskunde

Ons geld of uw leven

Na een aantal jaren universiteit heeft iedere student een niet te onderschatten lading aan kennis moeten verwerken. Theoretische en boekenwijsheid wel hun onmiskenbaar nut hebben, maar dat ze uiteindelijk niets meer dan een basis leveren. Waar het uiteindelijk op aankomt is wat je kan verrichten met de bagage die je al blokkend erin gepompt hebt. Met andere woorden: hoe zet je je kursussen in de praktijk om? De eerste oefeningen hierin, de beginnende confrontatie met de dagelijkse toepassing van je wetenschappelijke of wettelijke graad vindt in vele gevallen plaats tijdens je *stageperiode*. Germanisten geven voor de eerste keer les, apothekers komen te weten hoeveel geld ze voor hun geneesmiddelen mogen vragen, kortom, de meeste jonge intellectuelen beginnen zicht te krijgen op het échte leven. Dat in geneeskunde de stages een essentieel deel van de opleiding uitmaken hoeft geen betoeg. Als Medica, de fakulteitskring van de aspirant-dokters aan de alarmbel gaat hangen omdat de *stages niets waard zijn*, is het echter tijd om ongerust te worden. Wij voelen het onbehagen reeds stijgen met het denkbeeld aan artsen die het verschil niet kennen tussen een appendix en de twaalfvingerige darm. Bijvoorbeeld.

Preses Frank Verbeke lichtte het Medica-standpunt toe. Op zowat alle aspecten van de stage voor geneesheren zoals deze nu georganiseerd wordt, weet Medica immers kritieken te formuleren. Ernstigste knelpunten blijven de kwaliteit van de stages zelf, de ‘behandeling’ van de stagiairs, de aanduiding van de stageplaatsen en de belemmeringen die de arts-in-spe ondervindt bij een stage in het ‘niet-ontwikkeld buitenland’.

Als de studenten uit derde dok geneeskunde zich opmaken om een heel jaar lang ergens te lande hun wettelijk verplichte stage te kloppen, doen ze dat met de bedoeling een *degeelijke opleiding* te krijgen. Dit wil zeggen op een zinvolle manier met patiënten in contact komen, zelf diagnoses mogen stellen, noem maar op. Al te dikwijls houdt een stage in een ziekenhuis alles in, behalve specifiek geneeskundig werk. Nu vindt Medica het geen ramp om tijdens de

stage met sekretariaatswerk belast te worden - een dokter moet ook een medisch dossier kunnen samenstellen - maar men maakt wel ernstig voorbehoud tegen de proporties die dit bureauwerk dreigt aan te nemen. Of beter: het gebrek aan proporties. Dokters die tijdens hun stage maanden aan een stuk over papieren gebogen zitten en zo de essentiële medische opleiding moeten ontberen, kunnen onmogelijk voldoende ervaring opdoen. Bij een beroep als geneesheer is dat een hoogst verontvondende vaststelling.

Super en normaal

Minder aangenaam is ook het feit dat de aspirant-dokters tijdens hun stagejaar bijwijken de indruk krijgen vogelvrij verklaard te zijn. Met andere woorden: ze moeten zich alles laten welgevallen, zonder enige noemenswaardige mogelijkheid tot verweer. Studenten genes-

kunde op stage moeten bijvoorbeeld in vele gevallen zelf voor hun eten zorgen, dienen in bepaalde klinieken één wacht op twee te kloppen, waarbij ze dan nog moeten betalen voor de noodzakelijke overnachting. Alle gepresterde werk is vanzelfsprekend gratis. Meer nog, meestal steekt men nog fiks wat geld toe, alleen al maar door de vervoerskosten die steevast niet terugbetaald worden.

Die vervoers- en overnachtingkosten kunnen door het grillige systeem van plaatsaanduidingen echt de pan uitswingen. Je mag immers niet meer dan één van je verplichte vier stages (heelkunde, inwendige geneeskunde, pediatrie en gynecologie) in je eigen ‘medische provincie’ kloppen. Het gebeurt dus meermaals dat een Limburger ergens aan zee belandt. Voorts hou je er best rekening mee dat in bepaalde provincies het aanbod aan stageplaatsen niet kan voldoen aan de vraag. In Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld, omdat ginds de Rijksuniversiteit Gent “met het merendeel van de ziekenhuizen gaat lopen”. Brute pech voor de Oostvlamingen, die door de verplaatsing gegarandeerd tegen een stevige meerkost aankijken.

Het zou echter een grove simplificatie zijn om alle ziekenhuizen zomaar over dezelfde kam te scheren. Er zijn - wat stagebegeleiding betreft tenminste - enkele uiterst goede, een grote grauwe middelmaat en ook heel wat ondermaats. Een echt ‘goed’ ziekenhuis geeft én een zinvolle stage, én een degelijke stagebegeleiding, en speelt tenslotte ook financieel het spel zuiver. Dat tot deze laatste super-categorie niet zo bijster veel ziekenhuizen behoren spreekt voor zich. De weinigen met zo'n solide reputatie zijn bovendien overal gekend en algemeen geëerd.

Fil(les) à papa

Maar niet iedereen geraakt vanzelfsprekend op de goede stageplaatsen. Een objectief criterium in toewijzing bestaat echter niet. Ondanks herhaald aandringen van de Medicastudenten (zij hebben hierrond zelfs een volledig uitgewerkte - en naar eigen zeggen perfect haalbaar -

Vervolg op p. 4

Paasvakantie betekent dus vakantie. Tenminste, dat moeten ze bij Alma gedacht hebben toen ze de helft van hun personeel verlof gaven om paaseikes te zoeken of zo iets iets. Resultaat: lange, erg lange rijen staan aan te schuiven in ons aller Alma 2. En als je bijna je geliefkoosde portie pikante kalfworstjes met worteltjes te pakken hebt, blijkt het nét uitverkocht te zijn. Ondanks alles, smakelijk.

(Foto Jeroen Revalk)

Prof. J. Billiet over VTK-referendum "Een element in een strategie"

Nog net voor de paasvakantie kwam van de kring van de studenten Toegepaste Wetenschappen, het VTK, een onverwachte zet in de Loko-diskussie. Er werd namelijk een referendum georganiseerd waaraan 1176 van de ongeveer 2000 studenten deelnamen, en waarvan de resultaten op zijn zachtst uitgedrukt opmerkelijk waren. 94,5% van de studenten Burgerlijk Ingenieur vindt dat "er iets moet veranderen binnen Loko". Van die 94,5% schaarft zich nog eens 87,0% achter het zogenaamde voorstel 4 (een combinatie van een Centrale Raad en gewogen stemming), en wanneer men binnen Loko voorstel 4 niet aanvaardt, vindt 60,3% van de studenten dat het VTK uit Loko moet stappen.

Alleen: aan dat referendum zit een geurtje. Met formuleringen in de begeleidende tekst als "vrijgestelden en eeuwige studenten", "akties in de trend van mei '68" wordt niet bepaald objectieve informatie doorgegeven. Over de waarde die zo'n referendum dan nog heeft, ging Veto praten met professor Jaak Billiet van Sociale Wetenschappen, als docent sociologisch onderzoek een enquête-specialist.

Zuiver technisch is er inderdaad heel wat fout met dit referendum, aldus Billiet. Ten eerste zou een enquête over een onderwerp dat zo gevoelig ligt als dit, moeten toevertrouwd zijn aan een neutrale instantie, pas dan zou je zeker zijn dat de begeleidende tekst enigszins objectieve informatie bevat. Probleem hierbij is dat je in Leuven nauwelijks een objectieve instantie kan vinden die tegelijk met kennis van zaken over de hele kwestie kan oordelen. De enquêteur is hier echter een duidelijke tegenstander van Loko, en dat kan niet. Ten tweede zou de derde vraag ('Moet het VTK uit Loko stappen?') losgehaakt moeten worden van de twee andere, want nu wordt de ondervraagde in één beweging ('kognitief-konsonnant') gestuurd naar een bepaalde conclusie - een conclusie die hij misschien niet zo snel zou trekken wanneer die vraag achteraf geïsoleerd gesteld zou worden.

Wuiven

Nog een groot gebrek is dat aan Loko zelf geen aandacht besteedt wordt. Het standpunt van de koepel wordt niet vermeld: je krijgt alleen de kans om verandering (in meerdere of mindere mate) goed te keuren. Er is de konfrontatie van een globale situatie met 4 voorstellen die allemaal in dezelfde lijn liggen: de vragenlijst stuurt je als het ware in de richting van het vierde voorstel.

Of je de resultaten van dit referendum dan zomaar kan wegwerpen? Billiet: "Het gaat hier niet echt om een referendum, maar om een element in de strategie van een groep - wat het goed recht is van die groep. Je kan het dus wel verwaarlozen als referendum, en als registratie van de mening van de gemiddelde student Burgerlijk Ingenieur. Je kan er echter niet helemaal naast kijken, het is een duidelijk teken dat er iets leeft bij die groep studenten. In een deftige enquête kan je die procenten wat doen zakken, maar die meerderheid voor veranderingen blijft."

Al bij al blijft het jammer dat zo'n kans tot objectivering van de discussie niet wordt aangegrepen, maar integendeel vervalt in het euvel dat de hele geschiedenis al heeft gekenmerkt: het praten voor de eigen winkel zonder enigszins rekening te houden met het standpunt van de anderen, in een taal die nog weinig kans tot evaluatie achteraf

biedt. Ten tweede is het inderdaad jammer dat de hele koepelstructuur en -werking weinig bekend is bij de doorsnee student, maar dat betekent zeker niet dat die koepel daarom meteen moet worden opgeblazen. Weer is het aan die mensen die wel vertrouwd zijn met de werking om hun kennis en ervaring zo eerlijk mogelijk door te geven. Het lijkt geen twijfel dat je dan veel meer genuanceerde 'vonnissen' te horen zal krijgen.

Koen Van Muylem

Vrije Tribune

Veto plaatst geregeld bijdragen door derden onder de noemer "Vrije Tribune". De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor de gepubliceerde tekst. Standpunten die in een Vrije Tribune ingenomen worden zijn geheel voor rekening van de auteurs. □

Vergeleken met het najaar 1986 (akties tegen de Sint-Annabesparingsmaatregelen) lijkt het academiejaar '87-'88 vrij rustig. Voor de studentenoverkoepeling een tijd van uitdijping van de inhoudelijke werking en een doorgedreven poging om via het medebeheer resultaten te bereiken. Daarnaast is er ook veel tijd besteed aan formele discussies. Zulke bezinning over structuur en werkwijze van Loko is op zich positief, ze staat echter steeds in functie van een versterking van de grondgedachte van de koepel: democratisering van het onderwijs.

In deze discussies stond dit jaar de verstandhouding en de samenwerking tussen kringraad en sociale raad centraal. Dit vooral naar aanleiding van de organisatie van een aktiedriedaagse vanuit de 's Meiersstraat. Konkreet werden de scherpe kanten van de voorstellen vanuit sociale raad dienaangaande door kringraad algerond.

Doch de sfeer van vrevel die rond de hele discussie hing, blijft ook na de driedaagse zuur opbreken. In een VRG-nota wordt zwaar uitgehaald naar een aantal punten uit de werking van sociale raad en wordt er gepleit voor meer betrokkenheid van de kringen, meer overleg tussen de verschillende LOKO-radelen ook. Maar vooral sereniteit wordt bepleit: de problemen zouden intern opgelost worden.

Plots blijkt echter alles een totaal andere weg op te gaan. In plaats van een openlijke discussie over waar het schoentje precies wringt (gebrek aan overleg, aan terugkoppeling naar de kringen), blijken plots herstructureringsvoorstellen ter tafel te liggen, namelijk de oprichting van een zesde raad met super-bevoegdheid en meer stemmen voor grote kringen. Van de echte problemen geen sprake meer. Ze dienen slechts tot aanleiding om voorstellen in een totaal andere richting (naar verluidt tot stand gekomen in een 'alternatief beslissingscircuit' van enkele grote kringen - zoals ons o.a. bevestigd werd door presidiumleden van VRG en Medika - dat reeds zou bestaan van vroege op het academiejaar) te droppen. Deze kringen (VTK, VRG, Medika, Wina en het-zichzelf-buiten-de-koepel-houdende Ekonomika) roepen de andere kringen op om inderhaast een Open Algemene Vergadering (structureel voorzien in de statuten van Loko, na aanvraag van één derde van de kringen) aan te vragen. Op deze OAV verdedigen ze hun voorstel zonder een duimbreed van hun standpunt af te wijken. Ook als op de OAV van 18 maart 16 kringen het globale hervor-

De derde OAV komt eraan Vrouwen en kinderen eerst

Loko leeft: na de twee vorige Open Algemene Vergaderingen (OAV) komt er nu alweer een derde. Ook daar zal deze organisatie zich erover bezinnen of ze al dan niet moet hervormen en zo ja, hoe dat dan wel zou moeten. Wat gebeurde er in de vorige afleveringen? Even een terugblik.

Na de eerste OAV waren de respectieve studentenkringen met vier mogelijke hervormingsvoorstellen huiswaarts getrokken. Voorstel één omvatte geen structurele veranderingen. Er zou wel voor gezorgd worden dat de OAV sneller samengeroepen kan worden en dat er een betere wisselwerking komt tussen de kringen en de raden en tussen de raden onderling. Voorstel twee stelde de oprichting van een controlerende Centrale Raad voor. Voorstel vier pleitte voor de invoering van gewogen en gedifferentieerd stemrecht. Voorstel vier was een combinatie van twee en drie.

Bij het begin van de vorige OAV, vlak voor de paasvakantie, lieten de kringen horen wat hen van deze spijkaart al dan niet beviel. Het resultaat: 13 kringen stemden tegen gewogen en gedifferentieerd stemrecht, 6 kringen stemden voor en 3 onthielden zich; 14 kringen stemden tegen een centrale raad, 7 stemden voor en 3 onthielden zich; 5 kringen stemden tegen voorstel één, 1 onthield zich en de rest stemde voor.

Uit die stemming distilleerden de vergadervoorzitters een compromis-

voorstel. Aanvankelijk was gewogen en gedifferentieerd stemrecht daaruit geweest omdat een grote meerderheid van kringen tegen die stemprocedure had gestemd. Toen de voorstanders van deze stemprocedure (de minderheid dus) tegen die verwijdering protesteerden, werd de gewogen en gedifferentieerde stemming terug aan het compromisvoorstel toegevoegd. Het uiteindelijke compromisvoorstel, waarover de kringen zich op deze derde OAV zullen moeten uitspreken, luidt als volgt: De OAV kan samengeroepen worden door 1/5 van de kringen (momenteel 1/3); op de Algemene Vergaderingen (AV) en op de OAV's wordt er gestemd volgens de gewogen en gedifferentieerde stemprocedure.

Dit houdt ook in dat een kring die meerdere stemmen heeft, iedere stem met een verschillend persoon moet oppullen, zoniet is de stem niet geldig; En tot slot: een overkoepelend overlegorgaan zit er in dit voorstel niet meer bij. We willen er hier wel nog even op wijzen dat het compromisvoorstel in zijn huidige ruwe vorm weliswaar geen overkoepelend overlegorgaan inhoudt, maar dat de voorstanders ervan dit orgaan zonder problemen kunnen invoeren via de gewogen en gedifferentieerde stemming. Indien men werkelijk geen Centrale Raad wil, moet dit compromisvoorstel dus nog verder uitgewerkt worden.

Het vervolg van dit - vooralsnog - driedelige feuilleton kan je zelf volgen op donderdagavond 21 april om 20.00 u.

Carla Rosseels

De Loko-malaise

Dissidente alternatieven

De Loko-malaise niet steunen tegen slechts vijf kringen die dit wel doen, en men dus aandringt op een interne wijziging binnen de huidige structuur, weigeren de 'dissidente' grote kringen op een bijwijlen arrogante manier van hun standpunt af te wijken. Sommigen hebben zelfs openlijk gedreigd met uit de koepel te treden, een regelrechte chantage aan het adres van de kleine kringen. Deze zijn nu onder zware druk komen te staan om hun inhoudelijke gefundeerde standpunten te wijzigen 'om de koepel te redden'. Deze manier van handelen doet de vraag rijzen of er bij de 'dissidente' kringen nog een echte bekommernis leeft rond een degelijke inhoudelijke werking. Enkele recente voorvallen doen hierover het ergste vrezen. Toen onlangs de post van vrijgestelde van sociale raad vrijkwam, stelde zich iemand kandidaat die zich al jaren inzet voor de democratisering van het onderwijs. Nadat deze persoon op de Algemene Vergadering van SORA tentatief was goedgekeurd, wordt voor de volgende AV (waarop de definitieve beslissing moet vallen) een toevallige meerderheid geronseld, die erin slaagt de persoon in kwestie weg te stemmen. Medika springt even binnen om tegen te stemmen zonder de motivatie van de kandidaat te willen aanhoren. Wina nam dit jaar nooit deel aan de werking van SORA en stemt dan maar per brief tegen. In VTK wordt een referendum gehouden waarin 90% de huidige Loko-structuur afwijst. Terzelfdertijd blijkt uit een andere peiling dat een overgrote meerderheid de Loko-structuur niet kent...

Beseffen die kringen dan niet dat met dit spelletje van formele meerderheden een stap achteruit wordt gezet in de democratisering van het onderwijs?

Mits de nodige inzet van de afgevaardigden en openheid vanuit de Raden is zowel inspraak in als bekendmaking van het gevoerde beleid perfect gegarandeerd binnen de huidige Loko-structuur. De recente vergaderingen bewijzen ook dat men desgevallend mee kan werken aan bijsturing van vorm en inhoud. Maar men verwacht dan wel een houding van fair-play en loyaliteit om in concreto de toekomst uit te stippen binnen het gevormde meerderheidsstandpunt.

De volgende OAV is op 21 april...

Herwig Hermans en Petrouchka Rogge
koördinatoren katechetika
Kris Denys
sociaal afgevaardigde
Koen Moens
onderwijsraad

BUONGIORNO

ROMA!

Vakantiekursussen

Italiaans

en

Kunstgeschiedenis

Twee weken cursus + verblijf

11.950 fr

Informatie:

Hélène Raets

enkel na 17.00 u

016/60.33.84

Advertentie

Medica

Vervolg van p. 1

voorstel klaar) prefereert de fakulteit de huidige politiek van natte vinger-toewijzingen. De zekerste manier om in je favoriete kliniek binnen te geraken is een familielid of één of andere relatie die ginds arts is. Een simpele aanbevelingsbrief naar de fakulteit en het zaakje wordt gegarandeerd gefikt. Naar de motivatie van de fakulteit Geneeskunde om dit nepotisme in stand te houden kunnen we enkel gissen...

De enige andere manier om een 'top-plaats' te bezetten moet gebeuren door een niet onaanzienlijk aantal onderscheidingen, en liefst zo groot mogelijke, voor te leggen. Dit heeft ondermeer de overdreven studiedruk in geneeskunde tot gevolg: men blokt tot mer stereoties ziet. Niet omdat geneeskunde zo afschuwelijk moeilijk zou zijn of omdat de studenten per se betere artsen willen worden, maar omdat het aantal graden je latere stageplaats en specialisatie, dus je later inkomen en status bepaalt. Humanitaire motivaties verdwijnen onder een dergelijke druk doorgaans als sneeuw voor de zon.

Zo mogelijk nog erger is het met de stage mogelijkheden in 'het niet-ontwikkeld buitenland' gesteld. In de Derde Wereld dus. De fakulteit geneeskunde wringt zich de jongste tijd in de vreemdste kronkels om naar studenten daar weg te houden. Enkele 'trucs' op een rijtje: Ten eerste moet men een bepaald aantal onderscheidingen voorleggen om zo'n stage te mogen volgen, en bovendien nooit een jaar hebben gebist. In een zeventjarige opleiding als geneeskunde betekent dit reeds een meer dan drastische schifting.

Ten tweede, en dit hangt hiermee samen, weigert men pertinent stages in ontwikkelingslanden te beschouwen als een vorm van ontwikkelingshulp, van engagement. Iedereen weet echter dat iedere vorm van medische bijstand in ontwikkelingslanden - ook deze van stagiairs - meer dan welgekomen is om de problemen ginds het hoofd te bieden, en dat niet-geëngedeerden zich nooit de moeite zullen getroosten zich een jaar lang in Afrika of Azië uit de naad te werken. Een carrière win je er namelijk niet mee. De studenten met onderscheidingen - zij die wel *mogen* vertrekken - azen voor het merendeel op de betere stageplaatsen in België, en krijgen die ook bij voorkeur. De meer geëngedeerde types - zij die wel *willen* vertrekken - houden zich al te dikwijls niet zo intens met hun studies bezig en grijpen dus gegarandeerd naast de onderscheidingen. Wat het voor hen onmogelijk maakt naar de ontwikkelingslanden te trekken. Een grandioos staaltje van medische deontologie aan deze *katoelke* universiteit.

De reden voor dit dubieus gedrag moet in de fakulteit zelf gezocht worden meer bepaald in de persoon van dekaan Casteels. Casteels staat wijd en zijnd bekend om zijn aartsconservatieve levensopvattingen, én om zijn onverdroten ijver deze levensopvattingen aan anderen op te leggen. In dit opzicht kadert 's mans bewondering en aktieve

ALGEMENE VOORWAARDEN

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie zoekt ter ondersteuning van de werking van haar geledingen Sociale Raad, Kringraad, Sportraad, Veto en Algemeen Beheer gedurende het academiejaar 1988-1989 7 halfzijdse krachten (19,5 uur per week).

Van de personeelsleden wordt verwacht dat ze de Algemene Vergadering van hun raad praktische en inhoudelijke ondersteuning verstrekken om op haar werkingsterrein tot een doordacht beleid te komen en om dit beleid met kennis van zaken uit te voeren.

Alle personeelsleden werken met een bediendenkontraat van bepaalde duur.

Schriftelijke sollicitaties, met CV, motivering en vermelding van de speciale ervaringen die voor een raad nuttig kunnen zijn, moeten ten laatste vrijdag 6 mei om 16.00 uur (tenzij anders vermeld) op het sekretariaat aangekomen zijn, t.a.v. Geert van Eckert, 's Meierstraat 5. Voor Sportraad, zie aldaar.

Sociale Raad

2 halfzijdse betrekkingen

De personen (m/v) die menen in aanmerking te komen voor één van deze mandaten moeten zeer dynamisch zijn en beschikken over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten. Zij zijn op de hoogte van de werking van Algemene Vergadering van Sociale Raad en van de verschillende vertegenwoordigende functies die Sociale Raad waarneemt in het medebeheer van de sociale sector. Interesse in de problematiek rond studiefinanciering, huisvesting, gezondheidszorg, studentenrestaurants en alles wat verder met de sociale positie van de studenten te maken heeft, is een absolute noodzaak. Zij dienen de Algemene Vergadering praktische en inhoudelijke ondersteuning te verstrekken om op haar werkingsterrein tot een doordacht beleid te komen en dit beleid met kennis van zaken uit te voeren. Zij verklaren zich tevens bereid de studenten bij te staan in het verdedigen van hun belangen in al deze aangelegenheden.

Er zijn 2 plaatsen vakant: de eerste loopt van 1 mei 1988 tot 31 augustus

1989. De tweede loopt van 1 juli 1988 tot 31 augustus 1989. Voor eerstgenoemde vakature dienen de vakatures bij uitzondering ten laatste binnen te zijn op vrijdag 22 april 1988.

Kringraad

1 halfzijdse betrekking

De persoon (m/v) die meent in aanmerking te komen moet zeer dynamisch zijn en beschikken over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten. De kandidaat is op de hoogte van de werking van de Algemene Vergadering van Kringraad en van haar vertegenwoordiging in de respectievelijke beleidsorganen van de KU Leuven. Hij staat in voor de dagelijkse werking, administratie en begeleiding van de Algemene Vergadering van Kringraad. Hij verzorgt studiewerk aan gaande problematiek over universitaire aangelegenheden in het algemeen en universitaire onderwijs in het bijzonder.

Verder onderhoudt hij contacten met kringvertegenwoordigers en andere aktievelingen in de verschillende

ziekenhuizen. Deze laatste krijgen voor de opleiding van de toekomstige dokters immers hoegenaamd geen financiële kompensatie. Terwijl de fakulteit zelf wél staats-toelagen voor onderwijs krijgt voor alle stage-studenten, aan wie een jaar lang geen onderwijs verstrekt wordt (en niet weinig, de doktoraatsstudenten geneeskunde krijgen immers ongeveer het meest subsidies van allemaal). Het zou in ieder geval niet meer dan fair zijn die bedragen door te storten naar diegenen die zich werkelijk met de opleiding bezighouden: de stage-meesters. Wellicht zouden zij dan eerder geneigd zijn de kwaliteit van de begeleiding van de aspirant-arts op te drijven. Nu brengen deze laatste allen maar 'last' mee, zonder dat er iets tegenover staat.

Alles welbeschouwd vond Medica het hoog tijd eens in aktie te schieten en het probleem van de stagemisbruiken terdege aan te pakken. Het presidium stelde een eisenplatform op, en lanceerde tegelijk enkele aktievoorstellen: een dag staking of een effectieve boycot van alle 'ondermaats' stageplaatsen. De eisen konden op ruime instemming rekenen van de studenten (tenminste, van hen die hun enquêteformulier wilden invullen én terug afgeven).

Wat de akties betreft was de uitslag enigszins verrassend: staken ligt niet in de aard van de huidige geneeskundestudent. Een drastische boycot wél, wat voor het merendeel van de ziekenhuizen een ernstige bedreiging inhoudt. Velen draaien immers op goedkope stagiairs. Weigeren zij nog langer mee te werken, zou de toestand wel eens erg penibel kunnen worden. De dreiging van een boycot alleen al blijkt in eerste instantie effectief genoeg: de fakulteit haastte zich de ontevreden studenten uit te nodigen voor een gesprek. Hopelijk met een betere stagereregeling als resultaat.

Lut De Boel
Walter Pauli

KARRIERE

fakulteitskringen.

Zijn kontraat gaat in op 1 september 1988 en loopt af op 31 augustus 1989.

Veto

1 halfzijdse betrekking

Van de kandidaat (m/v) wordt in de eerste plaats vereist dat hij op de hoogte is van het maken van het blad, zowel technisch als inhoudelijk.

Zijn taak bestaat vooral uit administratie, het bijhouden van de briefwisseling, het meewerken en coördineren van de reclamewerving, het bijhouden van het archief en het verzorgen van de permanente. Daarnaast begeleidt hij de redaktie, spoort aktualiteiten op en legt contacten tussen medewerkers, redakteurs en leden van de verschillende raden. Als bindschakel tussen alle geledingen van de redaktie, zorgt hij ervoor dat er werkelijk een kwalitatief hoogstaand blad onder de Leuvense studenten verspreid wordt.

Zijn kontraat gaat in op 1 augustus 1988 en loopt af op 31 juli 1989.

Algemeen Sekretaris

1 halfzijdse betrekking

De kandidaat (m/v) moet zeer dynamisch zijn en beschikt over degelijke organisatorische en administratieve capaciteiten.

Zijn taken omvatten:

- Het voorzitterschap van de Financiële Controlekommissie der Vrije Verenigingen;
- De administratie (korrespondentie, personeelsaangelegenheden, begroting en exploitatie, ...) en het technisch beheer van de koepel en

haar huisvesting (verhuur van kamers);

- De koördinatie van de Vlaamse Studentenfederatie en het verrichten van studiewerk omtrent problematiek die de konkrete Leuvense kontekst overstijgen en een nationale aanpak vereisen.

Zijn kontraat gaat in op 1 september 1988 en loopt af op 31 juli 1989.

Sportraad

2 halfzijdse betrekkingen

De taak van de kandidaten (m/v) bestaat erin de doelstellingen van Sportraad uit te werken.

Meer specifiek behelst deze taak: - het begeleiden van de Algemene Vergadering (AV)

In een wederzijdse vertrouwensrelatie openstaan voor voorstellen van de AV, deze uitwerken, zelf mensen motiveren en met ideeën uitpakken.

- het konkretiseren van: organisatie van massasportorganisaties en tornooien, contacten met sponsors, permanente en service, boekhouding en begroting, verslagen, ...

Sollicitaties gebeuren schriftelijk, met CV, motivatie en vermelding van ervaring, en dienen ten laatste op vrijdag 29 april het sekretariaat van Sportraad te bereiken.

De kandidaten dienen aanwezig te zijn op de AV van Sportraad op 9 mei '88 om 20.30u op de zolder van De Spuyse (kantine Sportinstituut), Tervuursevest 101, 3030 Heverlee.

Je sollicitatie stuur je naar onderstaand adres, waar je ook terecht kan voor nadere inlichtingen:

Sportraad
tav Jozef Goossens
Tervuursevest 101
3030 Heverlee
tel. 016/20.62.03

magma-shop

Diestsestraat 115 - 3000 Leuven
(naast Christiaens)

Alles voor je kot en je vrienden.

cards - affiches - posters - inlijstingen - gadgets - schoolgerief - feestartikelen - decoratie - kerst- en carnavalgerief

en

joggings - t-shirts - pulls (snoopy - garfield - tom & jerry)

DE GROOTSTE CARD SHOP en CADEAU SHOP TE LEUVEN

10% korting op vertoon van studentenkaart (behalve promotie-artikelen)

AUTOMATISCH - Nog zo'n fenomeen in onze (universiteits)steden: de broodautomaten. En het is niet omdat er alle formaten en kleuren in voorraad zijn dat u meteen moet gaan denken aan die andere automaten in deze Veto, zelfs wanneer u eens zin hebt in een frans brood. (Foto Jeroen Revalk)

Volgend jaar totaal nieuwe ploeg

Beleidskrisis in het Stuc

Het ziet er naar uit dat het Stuc bijzonder moeilijke maanden, en misschien zelfs jaren tegemoet gaat. Twee van de drie beleidsverantwoordelijken, Peter De Jonge en Eddy Vaes, verlaten namelijk plots en onverwacht het cultureel centrum. Dat alles is klaarblijkelijk het gevolg van een intern konflikt in het Stuc. Veel ruchtbaarheid wordt er dan ook niet aan gegeven. Tot juli blijven De Jonge en Vaes hun functie als programmator nog uitvoeren. Wat daarna gebeurt - vooral dan wat de planning naar volgend jaar toe betreft - is voorlopig nog een groot vraagteken. Een ernstige beleidskrisis dus, al wordt er ijverig naar een oplossing gezocht.

De beslissing is gevallen op de laatste Raad van Bestuur van de vzw Kultuurraad, een week vóór de Paasvakantie. Daar heeft men enkele op- en aanmerkingen bij het beleid van Peter De Jonge en Eddy Vaes ter tafel gelegd. Alle partijen hebben uiteindelijk ingestemd met een stopzetting van het contract van beide programmatoren per 1 juli 1988.

Wat de concrete aanleiding hiervoor is, is niet erg duidelijk. Voorzitter Bruno Verbergt zei ons dat verschillende mensen van de Raad van Bestuur oordeelden dat zowel Vaes als De Jonge niet voldeden aan wat hen verwacht werd. Dagelijks Bestuurder Nikol Wellens precisieerde dat er geen konflikt was in verband met de concrete programmatie. "Wij staan volledig achter projecten als *London-New York*, *Fassbinder*, of de theaterproductie van Hilde Wils." Minder gelukkig zou men zijn met "het gebrek aan artistieke ambitie op lange termijn van beide beleidsverantwoordelijken." Wat het Stuc uiteindelijk bracht, was "een opeenvolging van voorstellingen, geen artistieke lijn."

Een goeie maand geleden kwam het Stuc in negatieve zin in de belangstelling toen mensen van de Blauwe Maandag Compagnie via lezersbrieven in De Morgen protesteerden tegen het gebrek aan organisatorische professionaliteit bij het Stuc. Konkreet verweet men teater-

van het Stuc. Die vergadering zou besloten hebben dat Eddy Vaes en Peter De Jonge niet voldeden aan de taak die hen was toevertrouwd. Meteen na de vergadering is dat aan de betrokkenen meegedeeld. Peter De Jonge: "Ik was stomverbaasd dat dat zo abrupt gebeurde. Ik was helemaal niet op de hoogte van die vergadering." Nikol

programmator Peter De Jonge dat hij gemaakte afspraken niet naleefde (zie Veto 24). Was er bij het Stuc sprake van een schrikreactie na deze negatieve publiciteit? Nikol Wellens: "Neen. We vonden dit natuurlijk wel een ernstig probleem, maar we wisten dat tevoren ook al."

Evaluatievergadering

Ook Peter De Jonge meent dat de kwestie rond de Blauwe Maandag geen rol gespeeld heeft in de beslissing van de Raad van Bestuur. Wel heeft hij bedenkingen bij de concrete kritiek die men op zijn beleid formuleerde. "Ik heb aan het eind van vorig seizoen hard gewerkt om in moeilijke omstandigheden de teaterprogrammatie van het Stuc verder te zetten. In oktober was er het Klapstuk dat enorm veel energie geveerd heeft. In de loop van het jaar ben je als programmator trouwens voortdurend bezig met praktische problemen die voortvloeien uit de gebrekkige infrastructuur van het Stuc. Het uitspellen van een beleid op lange termijn vraagt dus nogal wat tijd. Ik vind dat men ons niet de nodige tijd heeft gegeven."

Volgens Peter De Jonge is de hele procedure op gang gebracht met een soort informele evaluatievergadering van gewezen beleidsverantwoordelijken

Wellens stelt uitdrukkelijk dat die bewuste vergadering zuiver van informele aard was en geen enkel konkreet voorstel aan de Raad van Bestuur gedaan heeft.

Eddy Vaes wenste geen commentaar te geven.

Toekomst

Hoe dan ook worden het moeilijke maanden voor het Stuc. Gewezen teaterprogrammator en beleidsverantwoordelijke Theo Van Rompay is nu door de Raad van Bestuur belast met de op-

teaterprogrammator en indien mogelijk ook een nieuwe filmprogrammator voor het seizoen '88-'89 te zoeken. Hoe het programmatiebeleid van het Stuc er volgend jaar zal uitzien is momenteel dus nog een groot vraagteken.

Het lijkt waarschijnlijk dat men de geschikte persoon niet in het Leuvense milieu zal vinden. Hoe groot zal dan het vertrouwen zijn dat men aan zo iemand wil geven?

Didier Wijnants

NIEUWE DIREKTEUR Klapstuk

Bruno Verbergt, jarenlang student-voorzitter van Kultuurraad, volgt vanaf 1 juli 1988 Michel Uytterhoeven op als direkteur van de vzw Klapstuk. Hij heeft zijn ontslag ingediend als voorzitter van Kultuurraad. Daar wordt hij opgevolgd door Isabelle Rossaert.

De volgende editie van het dansfestival (Klapstuk '89) zal dus onder leiding staan van Bruno Verbergt. Vanaf 1 juli zal Verbergt beginnen met de prospèctie. Welke beleidslijn zal hij volgen?

Verbergt: «Ha! Wel, net zoals onze Minister van Cultuur opteer ik voor de taktiek om voorlopig nog niets te lossen, maar een uitgebreide studieronde te doen. Ik moet eerst de danswereld grondig leren kennen.»

Veto: *Kunnen we binnenkort dan een campagne 'Leuven Leeft' verwachten?*

Verbergt: (lacht) «Neen, zo ver gaat de sympathie nu ook weer niet...»

(DW)

PAN

CHARLES VAN LERBERGHE
REGIE • LUCAS VANDERVORST
COPRODUCENT • deSingel

PAN, god van bossen en herders, spoelt aan en wordt vriendelijk opgenomen door het gezin van de plaatselijke bokkehouder. Een mooie relatie ontstaat tussen hem en de beeldschone dochter van het herdersgezin. De verantwoordelijke overheden (de burgemeester, de garde, de pastoor, de onderpastoor, de koster en de schoolmeester) menen dat dit niet door de beugel kan en houden op hoog niveau beraad hoe 'de duivel' verdreven kan worden. Kan de onschuld het winnen van de geborneerde vooringenomenheid van de machthebbers?

PAN, MISSCHIEF WEL EEN VAN DE GRAPPIGSTE EN MOOISTE VOORSTELLINGEN VAN DIT SEIZOEN, SLECHTS EEN MAAL IN LEUVEN

korting voor studenten

LEUVEN - STADSSCHOUWBURG
WOE. 27 APRIL 20.30 u
RES. : 016/22.21.13

GILLES! van, Hugo Claus door Jan Declair
21 april 1988 UITVERKOCHT
extra voorstellingen 26 27 28 januari 1989

Filmproject London-New York

Alternatieve circuits in twee grootsteden

Van 21 april tot 7 mei loopt in het Stuc (en tegelijkertijd in het Shaffy Theater in Amsterdam) het Filmproject *London-New York*. London-New York wil niet zozeer een portret schetsen van beide grootsteden als dusdanig, maar wel een beeld geven van de grootstedelijke vitaliteit via de artistieke filmproductie.

De theorie achter het project is de overtuiging dat de grootstad bij uitstek de geschikte plaats is om artistieke ideeën te laten opborrelen. De grootstad als plaats van de avant-garde, als oord van vernieuwing en experiment. "London-New York wil die werken van jonge kunstenaars presenteren die getuigen van vernieuwing, die deel uitmaken van de avant-garde," zeggen de organisatoren.

Konkreet krijgen we dus een stapel kortfilms en langspeelfilms te zien uit het "alternatieve circuit" van New York en London. Verder is er een performance van Jo Andres, en een tussendoortje over ons eigen kleine grootstadje: *Brusseles by Night*.

Jarmusch

De thematiek van de verschillende films is vrij uiteenlopend. Je hebt esthetische

experimenten zoals *Home of the Brave* van Laurie Anderson en aan de andere kant meer sociaal geïnspireerde films zoals *Mondo New York* van Harvey Keith (over de 'onderbuik' van New York: Lower East Side, Chinese slavinverkoop, SM-bars, ...). Interessant lijken zeker de kortfilms van de Brothers Quay, die een merkwaardig oeuvre van poppenfilms realiseren. Er worden ook enkele recente underground-classics vertoond, zoals *What can I do with a Male Nude?* van Ron Peck en ook films van enkele niet meer zo onbekende registers: Nicholas Roeg (*Castaway*), Jim Jarmusch (*Coffee and Cigarettes*).

Interessant om weten is dat dit circuit van alternatieve films in Groot-Brittannië sterk ondersteund is door de televisiestations. Vooral Channel 4 ontloopt zich tot initiatiefnemer: het nog jonge televisiestation biedt aan jonge filmmakers vaak de kans een co-productie op te zetten. Daarnaast is de inbreng van het British Film Institute belangrijk.

In New York is de situatie chaotischer en bestaan er slechts een klein aantal instanties die filmmakers financieel ondersteunen. Onder Ronald Reagan zijn ook de staatsfondsen voor kunsten met 20 à 30 procent gekrompen, en de distributie van de films loopt er vaak mank.

Het gedetailleerde programma van London-New York vind je in onze agenda.

Twee van uitgeverij Pandora

De sfinks ontspoord

De onbekende en kleine uitgeverij Pandora bracht onlangs twee nieuwe "romans" op de markt, *Het Profiel van de Sfinks* van Gerda Wegener-Penning en *Ontsporing* van Anne Riemeers, beiden onontgonnen talenten. Alleen valt het te vrezen dat geen van de twee nieuwe boekjes de uitgeverij meer faam zal bezorgen; ze zijn aardig geschreven, maar hebben bitter weinig te melden.

Nochtans lijkt de vormgeving (het iets zwaarder papier, de gevlagde tekst, het voorpaginaontwerp, ...) aan te kondigen dat je iets speciaals in handen hebt. Maar bij nader inzien valt zelfs dat tegen: de teksten bevatten verscheidene zet- en spelfouten, en het vlaggen is helemaal niet functioneel, noch konsekwent.

Het verhaal van *Ontsporing* is zo oud als de straat: meisje ontmoet jongen, *Le coup de foudre*, een nogal passionele verhouding volgt, en na een tijdje blijkt het toch niet je dat te zijn, en meisje en jongen gaan uit mekaar.

Het meisje - de vrouw - is Jacintha, gescheiden, twee kinderen. Wat die scheiding voor haar betekent, kom je niet te weten, wel schijnt ze nu wat rond te dolen en heeft ze het ook moeilijk om financieel de eindjes aan elkaar te knopen. Dat 'mistige' kom je bij de uittekening van de mannelijke figuur in het verhaal nog opvallender tegen. In de ogen van Jacintha is Matthias iemand buiten categorie, en al bij al wil je nog wel aannemen dat dat bij die eerste 'infatuatie' hoort, maar dat wordt moeilijk als je geen letter motivatie voor die passie vindt.

Jacintha en Matthias ontmoeten elkaar op een Leuvense fuif - de Nacht van de Waanzin - en in de volgende bladzijden blijkt dat krankzinnigheid (in mindere of meerdere mate) het hoofd-motief van de novelle is. Matthias verbergt 'iets'; dat moet hij doen om niet gek te worden, maar de daad van het verbergen maakt hem ook gek. Dat 'iets' wordt vaagweg aan de man gebracht via een verhaal binnen het verhaal. Tussen het vrijen door vertelt Matthias over Eva, een geschiedenis die Jacintha zo goed en zo kwaad mogelijk noteert. De oude truuks dus: het leed verwerken door er over te praten, door het een naam te geven en er zo macht over te verwerken.

Het profiel van de sfinks

Vooraf hierbij, wat het hoogtepunt van alles zou moeten worden, neemt de ongelooftwaardigheid opnieuw toe. De taal - overigens, schrijven (in de zin van woorden op zo'n manier mekaar laten volgen dat het resultaat aangenaam leesbaar is) kan Riemeers wel - suggestieert een toenemende chaos en spanning, op het randje van de echte waanzin, maar je zou echt niet weten waarom zo'n

sfeertje ontstaan en gegroeid is. De ruzie op het einde van de korte episode uit het leven van die twee jonge mensen kan je eveneens nog net aanvoelen, maar begrijpen is er al lang niet meer bij.

Anne Riemeers heeft duidelijk geprobeerd om meer dan een 'verhaal' te schrijven. Ze heeft geprobeerd het banale relaas van X en Y aan de anekdotiek te onttrekken, en er zo een universele 'les' van te maken. Misschien net daarvoor heeft ze te weinig moeite aan dat verhaal te besteed, en is het al aan de basis fout gegaan.

Ongeveer hetzelfde is er aan de hand met het andere boek, *Het profiel van de sfinks*. De schrijfter zet een personage neer dat op zich de moeite waard lijkt. Xavier Delaruelle kijkt, op het eind van zijn carrière als hoofd van een laboratoriumafdeling fundamenteel onderzoek, terug op een lang en mislukt leven. Het hele boek bestaat uit een schier ononderbroken reeks flash-backs. Niet bijster origineel, maar vervelender is vooral dat je niet goed weet of sommige geponeerde 'stellingen', beelddspraken en levenswijsheden, platitudes zijn van de schrijfter zelf dan wel van de hoofdperson. Wat het boek een irritante vlakheid, een indruk van een te expliciet willen uitleggen meegeeft. Enerzijds gaat het werk hierdoor een totaal andere kant op dan *De Ontsporing*, omdat daar juist de vaagheid primeert, anderzijds heeft het net hetzelfde niet-herkenningseffect bij de lezer tot gevolg.

En dat is jammer, want er staan wel degelijk goede vondsten in het boek: een nuchtere visie op carrièremakende vrouwen, een andere tekening van de 'echte' note van de baas', gewone menselijke gevoelens en reacties. Wegener-Penning schrijft duidelijk vanuit ervaring met het wetenschappelijke wereldje. Je vindt er alleen als lezer te weinig van jezelf in terug...

Lut De Boel
Koen Van Muylen

Ontsporing van Anne Riemeers en *Het profiel van de sfinks* verschenen bij Pandora (Wespeelaar), tellen resp. 107 en 120 p, en kost 395 en 450 fr.

Descartes' droom

Let op: de wereld wordt wiskundig

Wiskunde: "Waarom bestuderen zoveel mensen een onderwerp waarvoor ze kennelijk zo weinig belangstelling, liefde en aanleg hebben?" Dat vragen Philip J. Davis en Reuben Hersch zich af in het boek "Descartes' Droom; Een wiskundige visie op de wereld". Een misleidende titel voor een boeiend werk dat kanttekeningen maakt bij de impact van wiskunde en wiskundig denken in onze maatschappij.

"Descartes' Droom" is eigenlijk de zoveelste uitgave van uitgeverij Contact die handelt over positieve wetenschappen. Dat soort publicaties is een tijdlang een echte rare gewest: "De dansende Woe-Li Meesters", "Volmaakte Symmetrie", "De Tao van Fysica", "De kosmische kode", "Op zoek naar Schrödingers kat", dat soort dingen. Meestal gaat het in de boeken - net als in "Gödel Escher Bach", waarmee het allemaal begonnen is - om een *mystificatie* van de wetenschap. Je kent dat: de nieuwste ontwikkelingen in de wetenschappen worden op een nogal nonchalante wijze in verband gebracht met filosofische thema's of met andere elementen uit de cultuur waaruit dan Diepe Waarheden zouden moeten volgen. Een groot deel van die publikatiegolf is voer voor de vuilbak. Lees het wiskundige stukje van Gerard Bodifé in De Standaard maar eens, of zijn serie over "Chaos in de Wetenschap" in dezelfde krant.

De titel en de kafi van "Descartes' droom" suggereren dat ook dit boek in het bewust rijtje thuishoort. Toch wordt hier niet "een wiskundige visie op de wereld" uiteengezet, integendeel. Philip J. Davis en Reuben Hersch, allebei wiskundigen, dragen veel bij tot de *demystificatie* van de wiskunde. Hun centrale stelling is: "De sociale en materiële wereld wordt in toenemende mate verwiskundigd". Hun opdracht: dit proces in de gaten houden en kritisch belichten.

De criteriumbepalers

Dat een groot stuk van de (wetenschappelijke) kennis verwiskundigd is, is niet nieuw. Niet alleen de natuurwetenschappen, ook de biologie en de geneeskunde worden steeds wiskundiger.

Belangrijker dan deze, nogal evidente, vaststelling is het inzicht dat er momenteel een "verwiskundiging van de intellectuele en emotionele kanten van ons leven plaats vindt" (p. 30). Cijfermatige afspiegelingen van de werkelijkheid sluipen binnen in de humane wetenschappen: economische situaties worden via computermodellen gesimuleerd, poli-

tieke verhoudingen en machtspele worden in een speltheoretisch model gepropt. Tegen een dergelijke 'digitalisering' van de werkelijkheid zijn nogal wat bezwaren aan te voeren. De verschillende stappen van abstractie en interpretatie mogen niet onderschat worden, want vaak gaat men ervan uit dat het wiskundig resultaat objectief is zonder meer. Erger nog: het vastleggen van de werkelijkheid in een wiskundig model vraagt *voorafgaandelijk* een beslissing over wat als relevant beschouwd wordt en welk criterium in een bepaalde keuze belangrijk is. Dat betekent dat er een *concentratie van macht* optreedt: de wiskundige die het model opstelt, bepaalt de relevante criteria waarvan de resultaten in grote mate afhangen. Machtspele, strategie en tactiek, elementen die in de sociale wetenschappen zeer belangrijk zijn, worden op die manier losgemaakt van de mensen die in het machtspelele verwickeld zijn. Hersch en Davis spreken in dit verband van 'retorische wiskunde', wiskunde die objectief en krachtig *lijkt*, maar die in werkelijkheid tal van ontoelaatbare en onuitgesproken premissen bevat. "Retorische wiskunde is een soort van academische gewiektheid, die vooral steunt op het hoge aanzien dat wiskunde in het Noord-Amerika van de twintigste eeuw geniet" (p. 78).

In het boek staan zeven uitgewerkte voorbeelden van situaties waarin een wiskundig model gehanteerd wordt, gaande van wiskundig berekende 'goede huwelijken' tot de doorvoer van autoverkeer in een tunnel. Wie bepaalt wat een 'goed huwelijk' is? "De wiskundige zal tegen wil en dank in de rol van criteriumbepaler worden gedrongen. Ik vrees dat hij buitengewoon ongeschikt voor deze rol kan zijn. Hij neigt ernaar ongeduldig te zijn. Hij neigt ernaar strak en autoritair te zijn. Hij is een waar-of-niet-waar mens, een nul-of-één mens, een goed-of-fout mens, een ja-of-nee mens, maar zoals we weten zit de wereld ingewikkelder in elkaar. Ze zit vol paradoxen en contradicties, die niet opgelost en onoplosbaar zijn" (p. 103).

Bovendien is de objectiviteit van de wiskunde zelf niet zo evident. In een bijzonder knap hoofdstuk ("De sociale diktator van de getallen") tonen de auteurs aan dat ook de wiskunde vaak steunt op retoriek en onbewezen uitspraken. Elk wiskundig bewijs steunt impliciet op een aantal aannamen die nooit volledig kunnen uitgesproken worden. Vaak gebruiken wiskundigen in hun bewijsvoering elementen die verwijzen naar een autoriteit of naar instanties die het bewijs geloofwaardiger maken. "Wiskundig bewijs kent zijn retorische momenten en heeft zijn retorische elementen" (p. 81). Dat is een zeer terecht

relativering van de wiskunde. "Door te stellen dat wiskundige bewijsvoering niet mechanisch of formeel is, hebben we ook impliciet gesteld wat zij wel is, namelijk een menselijke uitwisseling die is gebaseerd op gedeelde betekenissen die niet allemaal verbaal zijn of in formules staan." Konklusie: "Derhalve is ons vertrouwen in de juistheid van de resultaten niet absoluut, noch fundamenteel anderssoortig dan ons vertrouwen in ons oordeel over de fysieke werkelijkheid van het gewone dagelijks leven" (p. 90).

Prestige

Een treffende illustratie van hoe zogenaamde 'wiskundige objectiviteit' misbruikt kan worden, geeft de IQ-test. De kwestie is bekend: de IQ-test meet niet de intelligentie, maar de vaardigheid om IQ-tests op te lossen. "Er is een dramatische betekenisverschuiving als je van 'intelligentie' uit het gewone spraakgebruik overstapt op de 'I' van IQ"

(p 114). Daardoor staat niet zelden de deur open naar konklusies die olie op het vuur zijn van racistisch ideeëngoed ("Negers zijn dommer").

Een ander sociaal aspect van de wiskunde is haar belang in het onderwijs en in de sociale promotie in het algemeen. Hoewel relatief weinig mensen wiskunde boeiend vinden, wordt iedereen er ten overvloede mee gekonfronteerd. Wiskunde is in die zin één van de basispijlers van onze cultuur. Wiskunde is *verplichte stof*, zelfs als dat voor een bepaald beroep helemaal niet vereist is, bijvoorbeeld voor Bedrijfskunde. "Wiskunde doet dienst als zee, als een manier om uit te maken wie wel en wie niet een graad in de bedrijfskunde mag halen" (p 121). Wiskunde heeft immers de reputatie van objectiviteit en de opname van het vak in een onderwijspakket verhoogt het prestige van de opleiding. De auteurs - zoals gezegd zelf wiskundigen! - pleiten voor een herziening: "In een rechtvaardige, meer rationele wereld zou wiskunde alleen als zee worden gebruikt voor die posities waar ze aantoonbaar nodig is" (p 123).

"Descartes' droom" bevat naast deze uiteenzettingen ook minder geslaagde stukken. Zo staan er nog maar eens gesprekken in over de invloed van de computer, over het computer-denken,

over de wereld van de programmeur, enzovoort. Hier worden weinig nieuwe dingen verteld. Hét standaardwerk over de maatschappelijke betekenis van de computer blijft nog altijd Joseph Weizenbaums "Computerkracht en Mensenmacht".

Het boek biedt ook weinig nieuws over de filosofische en etische betekenis van de wiskunde. Dat de ontwikkeling van de niet-euklidische meetkunde samenhangt met een hele maatschappijomwenteling weten we al lang, al wordt het hier soms helder verwoord in een interview met wetenschapshistorica Joan Richards.

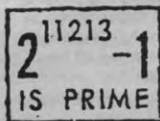
De kwaliteit en het belang van de verschillende hoofdstukken (eigenlijk zijn het gebundelde artikels die enigszins los van elkaar staan) is dus nogal ongelijk en gezien de kostprijs zou het dus veel beter geweest zijn een strengere selectie te maken en een compakter boekje uit te brengen. Die enkele hoofdstukken zouden voor wiskundigen en ingenieurs immers *verplichte lektuur* moeten zijn.

Didier Wijnants

Davis en Hersch, *Descartes' droom, een wiskundige visie op de wereld*, Contact, 1988, 990 fr.

Een merkwaardig woordenboek

Getallen en getallen zijn 2

voedingsbodem voor het magische. Omwille van datzelfde avondmaal werd 13 het beroemdste ongeluksgetal. De angst ervoor kreeg zelfs een naam: *triskaidekafobie*. Er zijn nu eenmaal mensen die voor geen geld op de dertiende verdieping van een flatgebouw willen wonen.

Vierkanten kunnen magisch zijn: alle rijen, kolommen en diagonalen hebben dan dezelfde som. Het getal 512,73, de kode voor 'analytische getaltheorie' in de Decimale Klassifikatie, is magisch, om allerlei redenen. Wells blijkt gelukkig verstandig genoeg om op te merken dat "een uurtje goochelen met geselecteerde getallen (kies degene die goed uitkomen en negeer de rest) uiteindelijk elk gewenst getal kan opleveren...".

Er zijn per slot van rekening genoeg getallen in het universum voorhanden. Het boek gaat in stijgende lijn van de negatieve tot het getal van Graham, het grootste dat ooit werd beschouwd en als dusdanig in het *Guinness Book of Records* is opgenomen. Het getal is zo reusachtig groot dat het niet met de gewone notatievormen kan worden opgeschreven: men maakt daarom gebruik van *pijltjes*.

Formules

Tussen die twee extremen behandelt Wells honderden getallen die merkwuurlijke eigenschappen vertonen. Dit is natuurlijk waar de wiskunde-hobbyist op wachtte: massa's feiten, eigenschappen, weetjes (soms tot het triviale toe: "4 is het enige getal dat gelijk is aan het aantal letters in het bijhorende getalwoord: vier" - dit gaat overigens niet voor alle talen op), cijferreeksen, groepen en verbanden worden hier opeengestapeld. Dit is duidelijk het meer gespecialiseerde deel, waar de (geïnteresseerde) leek al gauw moet afhaken, omdat hij door de bomen het bos niet meer ziet. Wells mag zijn woordenboek dan wel als 'elementair' beschouwen, het werk is duidelijk niet besteed aan mensen met een kleine wiskundige bagage. Het zijn vooral de (toch niet onbelangrijke) formules en formuletechnieken die te weinig (of helemaal niet) worden verduidelijkt. De woordenlijst achteraan maakt op dat vlak niet veel goed. En dat is jammer, want het boek is in zijn huidige staat maar voor een klein aantal mensen genietbaar, terwijl het zonder al te veel bijkomende inspanningen een groot publiek had kunnen aanspreken. In een tijd waarin exakte wetenschappen een zo dominerende rol in het leven spelen, mag dat geen overbodige luxe zijn.

Johan Reyniers

Graham

Het religieuze wordt op die manier een

Wells, *Woordenboek van eigenaardige en merkwaardige getallen*, Bert Bakker, Amsterdam, 595 fr.

BARBEHEERDER (M/V) - Het Stuc zoekt voor volgend seizoen een barbeheerder (m/v). Gezocht wordt iemand met organisatietalent en enig zakelijk inzicht. Kontaktaardige kandidaten met ideeën over het runnen van een café in het Stuc, wenden zich tot Nikol Wellens. (Foto Jeroen Revalk)

Klio op z'n kop

De Bello Lovaniense

Tegen alle statistieken van het PMS in leveren de Vlaamse kolleges en instituten nog steeds getrouw hun kohorte toekomstige klassieke filologen en oud-historici. Van jaar tot jaar wordt het kontingent marginaler, maar wat geeft het. Zolang Latijn en Grieks boeman blijven van de 'slimste' pubers hier te lande zal men nood blijven hebben aan enkelingen die de klassieke talen en geschiedenis ook terdege onder de knie hebben. In Leuven verenigt de klassici en oud-historici zich in de kring Klio, reeds eenenvijftig jaar lang. Zoals in iedere kring, en zeker in eerder kleine zoals Klio, wordt het geleidelijk aan moeilijker een degelijke werking op poten te zetten, laat staan de idealisten te vinden die bereid zijn hiervoor een jaar lang hun nikkel af te draaien. De verwondering was dan ook groot toen zich voor volgend jaar twee praesekandidaten aanboden, plus zoiets dat voor de onvermijdelijke lolploeg moest doorgaan. Het kon bijkbaar niet op.

Meer dan één ploeg in Klio, het moet jaren geleden zijn. Voorheen hadden de verkiezingen bij de bewoners van de zesde L & W-verdieping eerder aan verregaande vormen van apatie te lijden, dan dat er sprake was van een gezonde dosis spanning en rivaliteit. Vorig jaar bijvoorbeeld kon iedere post ternauwernood opgevuld geraken en werd er zo ongeveer geen campagne (om helemaal te zwijgen van 'stunts') voor het plebs georganiseerd. Met als onvermijdelijk gevolg dat de belangstelling op de verkiezingsdag zelf ongeveer nihil mocht genoemd worden. In een nog vrij jong verleden kon het ook gebeuren dat er geen vice-praes OG Oude Geschiedenis kwam opdagen, of dat slechts de dag van de verkiezingen zelf een praesekandidaat werd gevonden.

Het moge duidelijk zijn: verkiezingen bij Klio hebben sinds mensenheugenis een braaf karakter. Het bij uitstek persoonlijke aspect hangt daar voor een stuk mee samen. Bij Klio komt een kandidaat individueel op: ploegvorming is uit den boze. Hooguit mogen een tweetal mensen zich samen opgeven om één post, pakweg sport, cultuur of sociaal te bevolken. Echte teams, die een heel pakket aan werkingsaspecten aan-

bieden komen dus niet voor. Meer nog, indien de nieuwe statuten goedgekeurd worden zal het in de toekomst absoluut verboden zijn in ploeg op te komen, en tegelijkertijd mag niemand, op geen enkele manier, een voor- of afkeur voor een andere individuele kandidaat laten blijken.

Nadeel van deze vorm bestaat erin dat mensen die elkaar niet kunnen luchten toch een heel jaar samen in hetzelfde praesidium moeten werken. Belangrijkste voordeel is dan weer dat een aspirant-praesidium duidelijk moet kiezen aan welke taak hij begint: hierdoor krijg je doorgaans met meer gemotiveerde mensen te maken. Een belangrijke uitzondering op de regel van zich individueel verkiesbaar stellen: het triumviraat. De praeses (en niet: praeses) is verplicht zich te laten assisteren door twee vice-praesides (en niet: vice-praesens), eentje uit Oude Geschiedenis (OG) en een ander uit Klassieke Filologie (KF). Zij moeten zich dan ook tesamen laten verkiesen.

Adieu

Dit jaar circuleerde er echter al een tijdje het gerucht dat meer dan één jongeling ambities koesterde voor het leiderschap. Uiteindelijk dienden er zich twee protagonisten aan, beiden actievare praesidumleden uit de huidige ploeg. Dat Peter Christiaens (eerste licentie Klassieke Filologie en dit jaar 'praeses sport') zich kandidaat stelde kwam allerminst als een verrassing over. Reeds vorig jaar werd zijn naam genoemd als kandidaat-praesides. Dat hij toen niet opkwam had minder te maken met gebrek aan ambitie

tijd eskaleerde een ogenschijnlijke bagatel tot een radicale breuk.

Ringggg

Het verloop van de gebeurtenissen kan echter niet anders dan als hoogst merkwaardig omschreven worden. Geert Claes schoot als vice-praeses namelijk zijn eigen ploeg, met Peter Christiaens als praesekandidaat, doodleuk af. Hij diende zijn ontslag in, samen met enkele ander kandidaten, bijna allen uit OG. De reden: men vond dat Peter Christiaens de regels van de kollegialiteit had geschonden, noemde hem onaanvaardbaar als praesekandidaat en eiste nieuwe kandidaturen voor de verkiezingen. We schrijven de laatste woensdag vóór de paasvakantie. De muters deelden een pamflet - 'De alarmbel' - rond ter verrechtvaardiging van hun houding.

Uitstel van de verkiezingen vragen was in feite een overbodige eis. Door zijn ontslag als vice-praeses OG blokkeerde Geert Claes reeds de verkiezingen: statutair is er immers een triumviraat vereist, hetgeen vrij moeilijk door de twee overblijvende kandidaten kon inge-

vuld worden. De uiterste datum voor het indienen van de kandidaturen lag reeds enkele dagen achter de rug, zodat Peter Christiaens zijn praesedromen ook voor onbepaalde duur kon begraven; hij had immers geen vice-praeses uit OG... De malaise was compleet.

Pacem in terris

De volgende stap werd genomen door huidige praeses Filip Lenders; de verkiezing aflaffen en een crisisvergadering bijeenroepen. Zijn bedoeling was de twee blokken samen te brengen in een soort van kompromis om zo de lieve vrede in Klio te bewaren. Dit bleek echter hoegenaamd niet naar de zin van enkele oudgedienden, die dit jaar van plan waren hun bemoeienissen met de verkiezing te beperken tot het formeren van de lolploeg. Deze tweede lissers stelden een tegennota op waarin ze de houding van Geert Claes afdeden als een miselijke poging om als gesjeesd kandidaat de verkiezingen te manipuleren en via een achterpoortje toch eigen verzoeken te laten maken. Olie op het vuur dus, net wat Lenders volledig kon missen.

Rechten opnieuw naar de stembus

Super-Tuesday voor het VRG

Het leek wel alsof de waanzin had toegelagen in de Rechtsfakulteit, die laatste week voor de paasvakantie. Een hele week lang gingen de twee concurrerende kandidaatpresidia elkaar te lijf met de meest ongelooflijke stunts, in de hoop zoveel mogelijk stemmen te rapen bij hun toekomstig kiespubliek.

De laatste dag voor de verkiezingen had er, op initiatief van het huidige praesidium, een debat plaats tussen de rivaliserende kandidaatpresiden, Hans Vanoorbeek voor *Wedden Dat?!* en Bart Somers voor *Recht door zee*. Zij hadden waarschijnlijk ook ingezien dat het eigenlijke verkiezingsprogramma leek te verdrienen in de groots opgezette campagnes.

Zelfs de meest onpartijdige toehoorder op dit debat was ongetwijfeld onder de indruk van de zeer naïeve reacties van Hans Vanoorbeek. Zo wist hij over Loko niets meer te vertellen dan dat het één of ander *komitee* betrof, beweerde hij dat Sociale Raad *studs '86* democratisering van het onderwijs als programmapunt van en beschouwde hij de film Hector als een volwaardig synoniem van de culturele behoefte van de gemiddelde rechtststudent. Ook zullen we onder het *Wedden Dat*-regime geen politieke stellingname moeten verwachten van het VRG, wat dat zou volgens Vanoorbeek toch niets anders betekenen dat te moeten zeten in saai raden en commissies.

Hoewel de ploeg *Recht door zee* een stuk steviger in haar schoenen staat wat de inhoudelijke aspecten van haar programma betreft, ging Bart Somers op bepaalde momenten in dit debat toch duidelijk de patesische toer op. Het 'VRG met een hart', dat hij zo aandoenlijk propageerde, gold waarschijnlijk alleen tenover de rechtststudenten, want naar buitenuit kreefde hij eerder het beeld van een alles platwalsende mastodont. In elk geval is deze kandidaat heel wat beter op de hoogte van de bestaande structuren in de Leuvense studentenwereld, maar anderzijds ziet hij die kennis en zijn ervaring als een handig middel om die structuren volledig naar de hand te zetten van het VRG.

Of dit debat welk effect heeft gehad is, gezien de vrij geringe opkomst, te betwijfelen. Wat echter wel vaststaat is dat het huidige praesidium reeds van partijdeedheid werd beschuldigd. Iets te moeilijke vragen gesteld misschien? Op woensdag 23 maart zou de voorkeur van de rechtststudenten duidelijk worden en normaal gezien zou de uitslag de volgende dag met veel omhaal worden bekendgemaakt op het Valkfeest. Verrassend genoeg was er die avond geen overwinnaar te vieren, aangezien geen van beide ploegen het vereiste kworum (dit is 750 stemmen) had bereikt. De regels van de verkiezingen vragen in dergelijk geval om een tweede stembus. De situatie is echter complexer dan dit gegeven doet vermoeden: hoe-

De waarheid zal, zoals steeds, ergens in het midden gelegen hebben. Christiaens heeft ongetwijfeld gelobbyd met andere kandidaten, en er op voorhand voor gezorgd dat hij een zeker blok achter zich kreeg. Deze 'beschuldigingen' gaan echter ook voor de tegenpartij op. Bovendien is op het moment van de samensmelting Claes-Christiaens in één ploeg gewoon geen sprake meer van tegenstand. Het is de uiterste zet van Geert Claes en co dan afgedaan wordt als een begerde stageplaatsen in het land. Vervoordand reeds bevoeden.

Tot deze konklusies komt de crisisvergadering tenslotte ook. De houding van de 'afvalligen' wordt veroordeeld, Christiaens blijft enige kandidaat-praeses (Geert Claes mag zich niet meer praesekandidaat stellen, wél vice OG), en de verkiezingen vinden met enige vertraging de eerste week na de paasvakantie plaats. De Bacchusploegen, directe aanleiding van de ongeregeldeheden, hebben het op een voor Klio voorspelbare manier aangepakt: zij smelten samen en dienen één enkele kandidatuur in. *Nil novi sub sole...*

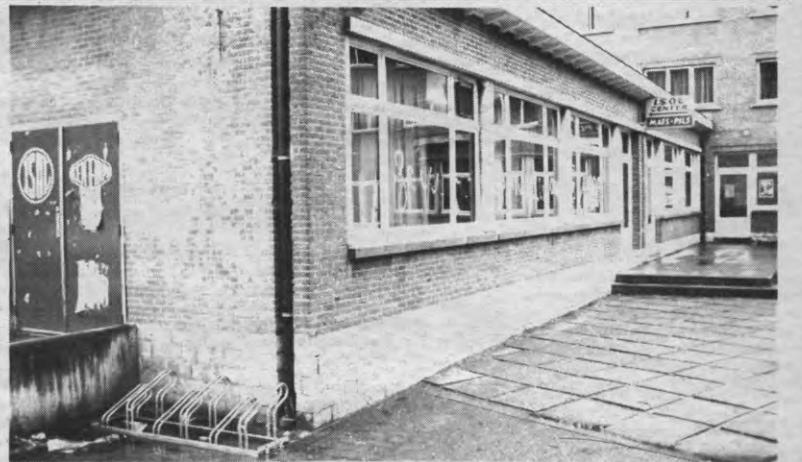
Walter Pauli

wel *Recht door zee* in totaal 8 stemmen meer behaalde dan haar rival, bleek zij haar stemmenaanval vooral te behalen bij de kandidatuurstudenten. In eerste, maar vooral in tweede licentie ging de voorkeur eerder naar *Wedden Dat?!*, terwijl het verschil in stemmen in derde licentie bijzonder klein is.

Een eerder bizarre vaststelling, aangezien je van de groep licentiestudenten toch verwacht dat zij vlugger in staat zouden zijn om de reclameballon te doorprikken en dat ze hun keuze eerder zouden baseren op inhoudelijke criteria. In elk geval gaat de nieuwe stembus door op de eerste dinsdag onmiddellijk na de paasvakantie en hebben beide partijen welgeteld 24 uur om zich nog eens waar te maken. De grote vraag blijft of de rechtststudenten, nu de show-storm is geluwd, nog even entoesiast naar de stembus zullen hollen.

Claudia Van de Velde

KOJO - Tussen de politieke vluchtelingen in Leuven zitten heel wat Ghaneezen. Zoals Kojo. Drie jaar geleden kwam hij naar België in de hoop op een beter leven. Binnenkort zou hij hier trouwen. Zou, want momenteel is hij in hechtenis, met de bedoeling hem over de grens te zetten. Zonder reden. Verschillende anti-racistische organisaties (o.a. de Werkgroep Anti-Racisme van Sora en Isol) hebben hiertegen reeds geprotesteerd. Volgende week volg meer informatie. (Foto Filip Dutoit)

Kondoomautomaten in Leuven

Werd er reeds een balo netje opgelaten?

BEGIN dit jaar waren in ons land 300 Aids-gevallen bekend en werd het aantal seropositieven op ongeveer 15.000 geschat. Om te vermijden dat de verspreiding van het virus epidemische afmetingen zou aannemen, pleitten menig deskundigen voor meer én beter gebruik van kondooms. De marktvrage was gekreëerd, aan gewiekte zakenlui om in het aanbod te voorzien. Resultaat: op heden telt men in het Leuvense *tenminste* een 40-tal kondoomautomaten, waarvan het merendeel in kafes staat opgesteld. In universitaire gebouwen vindt men ze alsnog niet. Omdat er momenteel geen enkele reden toe is, zegt de ene, omdat het katholiek cachet van onze universiteit het nog altijd wint van de 'veilige seks', zegt de andere. Wellicht ligt de waarheid andermaal in het midden.

Het was de Universitaire Instelling te Antwerpen (UIA) die met de primeur ging lopen. Daar hingen sinds pakweg vier maanden twee kondoomautomaten in het universiteitsgebouw waar het kafeteria en het restaurant zijn ondergebracht. De aanzet daartoe vertrok vanuit de privé-sektor. Op eigen initiatief stelde een firma aan de universitaire overheid voor om binnen hun gebouwen enkele kondoomautomaten uit te baten. Na de uitdrukkelijke garantie dat "het de universiteit zeker niets zou kosten" werd het voorstel in samenspraak met de studenten zonder veel problemen goedgekeurd. Meer nog, volgens een goed ingelichte bron stonden de kondoomautomaten er reeds vóór de beslissing werd genomen. Eén en ander heeft wellicht te maken met het feit dat de studenten "een klein percentje" hebben op de verkoopswinst. Deze gelden gaan integraal naar de sociale sektor. "Dit is metéén ook de belangrijkste reden waarom het voorstel omzeggens direkt werd aangenomen. Trouwens, over het gebruik van de automaten kunnen we niet klagien. Ja, dat gaat nogal", aldus onze zegsman.

Aan de Vrije Universiteit Brussel speelde zich een ander scenario af. Daar werd het idee voor het eerst binnen Sociale Raad gelanceerd. "De vraag werd verleden jaar door de studenten gesteld. Binnen een werkgroep werd het voorstel verder uitgewerkt, wat uiteindelijk resulteerde in een kontrakt tussen de VUB en een belangstellende firma. In dit kontrakt hebben we met nadruk gestipuleerd dat de gehele operatie ons niets mocht kosten. Zij komen de automaten gratis plaatsen, zij staan volledig in voor het onderhoud en beheer, enzovoort. Financieel gezien heeft het dus géén negatieve reperkussies op de sociale sektor: enerzijds hebben we geen onkosten, maar anderzijds verdienen we er ook niets aan. De volledige opbrengst gaat tot op de centiem naar de firma in kwestie. Deze toegeving hebben we moeten doen om te voorkomen dat we moesten opdraaien voor eventuele beschadiging van de automaten (kostprijzen ongeveer 14.000 BF, nvdv), bijvoorbeeld door vandalenstreken."

De belangstellende firma en de studenten hebben het kontrakt positief ontvangen. Volgens "bepaalde geruchten" mag van de kant van Rektor Luccifer meer tegenkanten worden verwacht. Mocht men er echter in slagen om tegen eind april tot een akkoord te komen, dan worden tegen ten laatste begin volgend academiejaar vijf kondoomautomaten geplaatst aan de VUB: één in het kultuurkafé, één in het gezondheidscentrum en drie in de studentenhomes. In de studentenrestaurants worden er geen geplaatst: "omdat deze plaatsen slechts een beperkt aantal uren per dag toegankelijk zijn".

Mondelinge kontakten

De firma die de UIA-kondoomautomaten installerende en waarmede de VUB momenteel onderhandelingen voert, heet 'Robby' en is in Londerzeel (nabij Brussel) gevestigd. Het is deze firma die sinds maart vorig jaar duchtig de Leuvense (Oude) markt bezocht. Daarbij zijn kafes een geliefkoosd doelwit. Kwestie van zoveel mogelijk jongeren, die meestal nog aan het begin van hun seksuele loopbaan staan, te bereiken. Via de Robby-automaten worden Durex-kondooms verspreid. Daarvoor heeft de

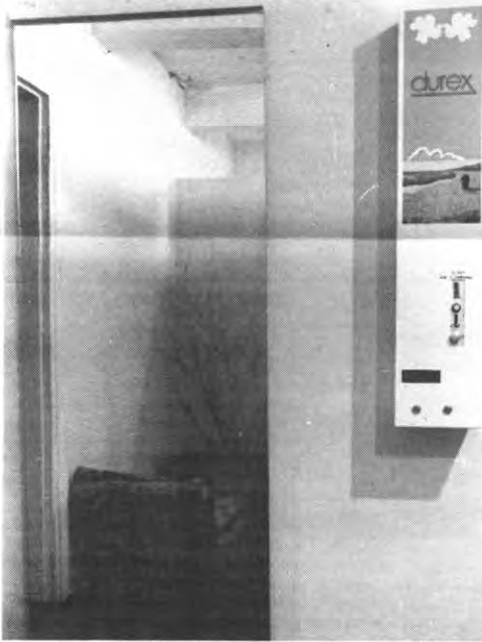
firma toestemming gekregen van Durex én van het Ministerie van Volksgezondheid.

Inzake kwaliteit bestaat geen verschil tussen de kondooms uit de Robby-automaten en de kondooms die men in een apotheek en/of grootwarenhuis kan kopen. Enkel de verpakking is anders. Per pakje van drie stuks betaalt de gebruiker aan de Robby-automaten 60 BF, wat trouwens een bij wet vastgestelde prijs is. De installatie en exploitatie van de automaten is volledig voor rekening van Robby. Soms zijn er

kontakten niets af. In elk geval heeft de Algemeen Beheerder op het Bureau van de Akademische Raad nooit gesproken over een dergelijk aanbod. Meer kan ik niet zeggen omdat ik er verder niets over weet."

Verantwoordelijkheid

De Medische Dienst van onze universiteit ligt er alvast niet van wakker. "Persoonlijk heb ik zeker niets tegen het plaatsen van kondoomautomaten", aldus studentendokter Bracke. "Maar we hebben er gewoon nog niet aan gedacht. Komt daarbij dat buiten de universiteit wellicht reeds voldoende plaatsen zijn waar men kondooms kan kopen. Maar naast de discussie rond de behoefte is er ook nog het tolerantie-vraagstuk. In het kader van de Aids-bestrijding werd het gebruik van kondooms f gestimuleerd. Vanuit katholieke hoek werd gesteld dat deze promotie campagne de mensen enkel maar op m^{er} 'slechte' ideeën bracht. Volgens hun visie had men veel beter over het kondoomgebruik gezwegen. Dat is natuurlijk een 'blindemanspolitiek', maar als er ooit een voorstel

Deze 'jallische gevallen' rijzen als paddestoelen uit de grond. Niet aan onze universiteit, maar breekt nood geen wet? (Foto Hendrik Delagrange)

kafehouders die het toestel kopen, maar dat is slechts een minderheid. Of de niet-kopende kafebaas een gedeelte van de verkoopswinst opstrijkt, is afhankelijk van de verwachte omzet. Interessant om weten is welk dat sommige kafebazen weigeren om mee te eten van de kondoom-geldruif. Zij zien hun kondoomautomaten enkel en alleen als een *service* voor hun cliénteel, meer niet.

"Natuurlijk hebben we er ook aan gedacht om in de gebouwen van de KU Leuven kondoomautomaten te installeren", aldus een Robby-woordvoerder. "Daarom hebben we een dikke zes maanden geleden een aanvraag tot plaatsing gedaan bij de raad van beheer. We hebben mondelinge kontakten gehad met den ekonoom (bedoeld wordt Algemeen Beheerder Tavernier, nvdv), maar ons voorstel is afgeketst. Mede daardoor hebben we dan geen schriftelijke aanvraag meer ingediend. De reden voor de weigering? Ah, katholiek zeker, hé." Een telefonische reaktie van algemeen beheerder Tavernier konden we niet krijgen: hij was met verlof. Dan maar ons oer te luisteren gelegd bij Raphaël Masschelein, Voorzitter Studentenaangelegenheden. "In alle eerlijkheid, ik weet van deze mondelinge

komt om kondoomautomaten te plaatsen zou de discussie wel eens in deze richting kunnen uitgaan." Dit laatste werd door RvS-voorzitter Masschelein gedeeltelijk herhaald, zij het met niet zoveel woorden: "Ik heb de goede gewoonte de mensen van de Medische Dienst te vertrouwen en hen te steunen in de initiatieven die ze nemen. Als zij inderdaad menen dat het plaatsen van dergelijke automaten nuttig en verantwoord is, dan denk ik dat ik daartegen geen verzet zal aantekenen. Het zou natuurlijk kunnen dat andere universiteitsinstaties dat wel doen, maar dat is dan de verantwoordelijkheid van de personen in kwestie."

Zoals de zaken er nu voorstaan ligt de bal dus in het kamp van de Medische Dienst. Bracke verzekerde ons dat de problematiek wellicht nog deze maand binnen de werkgroep Aids-preventie zou worden aangekaart. Het is echter hoogst onwaarschijnlijk dat er nog dit jaar kondoomautomaten aan onze universiteit worden geplaatst. Met dit gegeven zit de KU Leuven voorlopig nog in dezelfde situatie als de Rijksuniversiteit in Gent en de Universitaire Fakulteiten Sint-Ignatius in Antwerpen.

Herwig Willaert

25 AGENDA

Maandag 18 april

20.00 u TEATER *Rijen en Vrijen* door het Fakkelteater, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.

Dinsdag 19 april

20.00 u VIDEO *Letters Home* (Chantal Akkerman), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
20.00 u FILM *Projekt Kunst- en Vliegwerk: De Nacht van een Clown* (I. Bergman), in Auditorium Vesalius, org. DAF-Leuven i.s.m. Germania.
20.00 u LITERATUUR *De Roman: Hans Devroe* over kompositie, in 't Stuc, eerste verdieping, org. Werkgroep Literatuur.
20.00 u TEATER *Bakelandt en zijn groote rooverbende*, door Antigone, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
22.00 u VIDEO *Korte video's* (twaalfstal stuks), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
22.00 u FILM *Projekt Kunst- en Vliegwerk: Otto e Mezzo* (F. Fellini), in Auditorium Vesalius, org. DAF-Leuven i.s.m. Germania.
24.00 u VIDEOPARTY met video's van Walter Verdin en Theo Eshetu, in 't Stuc, ink. gratis, org. Stuc.

Woensdag 20 april

20.00 u OPEN AVOND *Kinderen leven in instellingen*, m.m.v. Magda Dupont, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelsstraat, org. Vierde Wereldbeweging Leuven, ink. gratis.
20.00 u FILM *Projekt Kunst- en Vliegwerk: Monkey Business* (N. Macloed), in Auditorium Vesalius, org. DAF i.s.m. Germania.
20.00 u TEATER *Feu de la mère de madame, On purge bébé, Mais n'ê promène donc pas tout nue* van Georges Feydeau, in Stadsschouwburg, org. CC, ink. 200/300/350/500.
22.00 u FILM *Projekt Kunst- en Vliegwerk: The Elephant Man* (D. Lynch), in Auditorium Vesalius, org. DAF i.s.m. Germania.

Donderdag 21 april

20.00 u FILM *Projekt Kunst- en Vliegwerk: Gizomo* (H. Smith), in Auditorium Vesalius, org. DAF i.s.m. Germania.
20.00 u TEATER *Gilles* van Hugo Claus door Jan Decler, in Stadsschouwburg, org. CC, uitgeverocht.
20.30 u FILM *Projekt London-New York: Home of the Brave* (Laurie Anderson), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
22.00 u FILM *Projekt Kunst- en Vliegwerk: Light Years Away* (A. Tanner), in Auditorium Vesalius, org. DAF i.s.m. Germania.

Vrijdag 22 april

20.30 u FILM *Projekt London-New York: Working Girls* (Lizzie Borden), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
22.30 u FILM *Projekt London-New York: The Way it Is* (Eric Mitchell), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Zaterdag 23 april

22.00 u FILM *Projekt London-New York heen en terug halve prijs: Coffee and Cigarettes* (Jim Jarmusch) en *Mondo New York* (Harvey Klein).
24.00 u FILM *Projekt London-New York: Working Girls* (Lizzie Borden), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

Maandag 25 april

20.00 u VOORDRACHT *Leiding geven en geweldloosheid*, in UP, Jan Stasstraat 2, org. Basisgroep Geweldloze Waarbaarheid i.s.m. IOT.
20.00 u KONCERT *Openbare Proeven van het Lemmensinstituut*, werk van Schumann en Chopin: Symfonisch Orkest van het Lemmensinstituut en solisten, in Concertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, ink. gratis.
20.00 u KONCERT *Rum*, in UZ Gasthuisburg, org. Dienst Personeelszaken UZ Gasthuisburg.
20.00 u TEATER *De Staart van de Mandarijn* van Tone Brulin door het Reizend Volkstheater, in Stadsschouwburg, org. CC Leuven.
20.30 u FILM *Projekt London-New York: Ex Romance* (Charles Atlas), *Arena Brains* (Robert Longo), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.
22.30 u FILM *Projekt London-New York: Cinema of Transgression* (Kompilatie), in 't Stuc, ink. 80/100, org. Stuc.

TENTOONSTELLINGEN

Poëzie in Vlaanderen 1945-55: Poëzie, literaire tijdschriften en het literaire leven uit die periode, dus. In de Expozaal van het Erasmusinstituut, vanaf 20 april tot 6 mei, van 10 tot 18 u, zaterdag en zondag van 13 tot 17 u, ink. gratis.

Armand Van Dormael: bronzen en porcelaineen beeldsen, tot 25 april, van 10.00 tot 12.00 u en van 14.30 tot 19.00 u, in Faculty Club, Groot Begijnhof.

Leo Reynolds: Alledaagse spulletjes met akryl en krijt, tot 25 april, in UZ Gasthuisburg, ink. gratis.

VETO-MEDEWERKERS GEZOCHT

De argeloze lezer zou kunnen denken dat een Veto, hetzij van acht, hetzij van twaalf bladzijden, helemaal op zijn eenige van de persen komt gereld. Zomaar vanzelf, zonder enige hulp van buitenaf. Dat is een mythe. De studentenkant Veto wordt bijgevoegd door een hele ploeg losse, vaste en vastere medewerkers. De laatste categorie worden redakteurs genoemd. Al die mensen zijn moedige vrijwilligers. Ze schrijven, tikken, verbeteren, lay-outen en fotograferen. Ze gaan met studenten praten, over hun grote activiteiten en over hun kleine zorgen. Ze brengen informatie bijeen. Ze vormen een opinie.

De studenten die Veto dit jaar en vorige jaren gemaakt hebben, blijven echter geen student. Er is een tijd van plezier komen en een tijd van gaan. Dat wil zeggen dat er nieuwe medewerkers nodig zijn, die het werk willen overnemen. Mensen die samen kritisch willen denken over de universiteit.

Want als dat al niet meer zou gebeuren, zou onze KU Leuven er erg aan toe zijn natuurlijk. Stel je voor, dan zou de fakbar van Letteren en Wijsbegeerte kunnen dichtgaan, zonder dat daar een haan naar kraait. Het VRG zou staken, maar niemand zou het weten, tenzij misschien de mensen die in de buurt van de Tienestraat op kot zitten, of die vriendschappelijke relaties onderhouden met rechtstudenten.

Voel je je aangeproken? Wel, kom dan eens langs (in ons heem, je weet het wel zijn) en vraag naar Didier. En anders is het ook goed. Een vriend. □